

Tamara Lunger is effectief de gepassioneerde, spontane vrouw die ik haar verwachtte te zijn. Zonder terughoudendheid praat ze over de grootste passie in haar leven, bergen. Ik betwijfel of een man ooit in de buurt kan komen bij de liefde die ze voelt voor deze omgeving. Bewonderenswaardig in Tamara is de wil om zichzelf tot het uiterste te pushen en tegelijkertijd weloverwogen beslissingen te maken in lastige omstandigheden. Na jaren en jaren door te brengen in winterse omstandigheden, lijkt deze bergsportster een mooie balans te hebben gevonden tussen bergen, media en haar persoonlijk leven.

Tamara Lunger

"Een ijzersterke vrouw
die bergen verzet..."

KBF: Je staat erom gekend buiten het hoogseizoen beklimmingen op te zoeken. Wat is het precies dat jou zo aantrekt in winterbeklimmingen zoals Nanga Parbat?

Tamara: "Winterbeklimmingen hebben mijn hart veroverd omdat ze een ontsnapping zijn aan de grote meute. Meer en meer zie je mensen aanschuiven in lange rijen bij base camps. Voor mij neemt dit persoonlijk een hele hoop energie van de sport weg. Wie wanneer kan starten met klimmen is vastgelegd en wordt gecommuniceerd in meetings waar je aanwezig moet zijn. De bergen blijven voor mij een plaats van vrijheid en als ik hier niet mijn gevoel kan volgen, voel ik me opgesloten. Dit is de hoofdreden om een ander seizoen of andere locatie te kiezen."

KBF: Een tijdje geleden werd de documentaire 'Mountain' uitgegeven. Hierin werd duidelijk naar voren gebracht dat alpinisme vandaag de dag ook gedreven wordt door commercialisatie. En dat het voor grote merken soms een obsessie wordt om de atleet zo spectaculair mogelijk in beeld te brengen. Wat is jouw mening hierover? En hoe breng jij je imago als atleet enerzijds en als avonturier anderzijds in evenwicht?

Tamara: "Het is inderdaad goed zichtbaar dat bergsport steeds commerciëler wordt. Ergens is dit jammer maar ergens is dit ook verstaanbaar. Voor mij persoonlijk is het geen heikel punt, wereldwijd zijn er oneindig veel mogelijkheden voor beklimmingen. Ieder kan zijn stijl, moeilijkheidsgraad en omgeving kiezen. Er is genoeg voor iedereen, we moeten enkel wijs genoeg zijn om de juiste uitdaging voor ons als persoon aan te gaan."

KBF: De juiste uitdaging voor jezelf kiezen, hoe doe jij dat als atleet? Hoe komt een project tot stand?

Tamara: "Het is vergelijkbaar met verliefd worden, in dit geval op een berg. Ik zie een berg en kan dan echt vlinders in mijn buik krijgen. Na dit eerste overweldigende gevoel spreek ik andere klimmers aan om de juiste partner te vinden. Alleen gaan kan mooi zijn maar ik merk dat ik er enorm van geniet als ik zie dat mijn partner het naar zijn zin heeft tijdens de beklimming. Iets in team bereiken, geeft dubbel zoveel voldoening."

KBF: Bereid je je, naast het fysieke trainingsaspect, ook mentaal voor op een beklimming?

Tamara: "Voor 2016 had ik geen oog voor mentale training maar dit veranderde na Nanga Parbat. Ik wist dat er iets moest gebeuren en koos voor meditatie. Na Nanga Parbat ging ik door een intense periode van interviews en tv shows. Mijn verhaal moest gehoord worden en mensen trokken aan me van alle kanten. Mediteren heeft me geleerd 'nee' te zeggen tegen anderen en de kansen te grijpen die bij mij passen. Tegelijkertijd, zal dit media-aspect van mijn job, nooit iets zijn waar ik de focus op leg. Ik hou hiervoor teveel van de bergen en alleen zijn. Dankzij Nanga Parbat heb ik nu een goede balans tussen bergen, media en andere aspecten in mijn leven gevonden."

KBF: Ik kan me inderdaad voorstellen dat je hier als persoon en bergsporter in groeit...

Tamara: "Ik heb een periode gehad waarin ik alle online commentaren las. Soms heel teleurstellend maar het liet me ook realiseren dat niemand kan voelen wat ik in die exacte situatie op dat exacte moment voelde. Nanga Parbat heeft me op een positieve manier doen inzien dat moeilijke, intense situaties me maken tot wie ik ben als Tamara Lunger."

KBF: Iets waarnaar ik nieuwsgierig ben, hoe ga je om met heel koude temperaturen?

Tamara: (lacht) "Mensen denken altijd dat de koude en ik de perfecte match zijn maar dit is allesbehalve waar. Als ik op weg ben naar een koude bestemming met het vliegtuig, verander ik mijn mindset compleet. Ik ben me er dan heel erg van bewust dat ik voor deze beklimming gekozen heb en de omstandigheden dus moet omarmen zoals ze zijn."

KBF: Als jongere was je vrij actief in de atletiek, meer bepaald discuswerpen. Later leek bergsport, aangezien je vader een enthousiast skiër was, een logisch pad om te volgen. Denk je dat je in eender welke sport die je meekreeg van thuis, je volledig ondergedompeld zou hebben?

Tamara: "Wel, voor mijn veertiende liep ik nooit warm voor skiën. Meermaals vroeg mijn vader me het aan te leren maar ik had op dat moment geen interesse in de sport. Op een dag besloot ik het toch een kans te geven en ging met mijn vader mee. Deze daguitstap liet me inzien dat het een pittige sport is maar dat ik er mijn toekomst van wilde maken. Ik begon met wedstrijden, eerst alleen bergop, aangezien ik nooit had geleerd af te dalen op ski's. Al snel was ik verkocht. Mede door het feit dat ik opgroeide in een sportieve familie en tussen de bergen, heeft mij duidelijk gemaakt dat dit is wat ik wil."

“We moeten wijs genoeg zijn om de juiste uitdaging voor ons als persoon aan te gaan...”

KBF: Simone Moro, ik denk dat er moeilijk een gesprek met jou voorbij kan gaan zonder deze naam te noemen. Hoe is jullie relatie als klimpartners gegroeid en veranderd doorheen de jaren?

Tamara: "Voor mijn eerste uitstap met Simone de bergen in, was ik reuze enthousiast. Even daarna zag ik hem als een vader die me liet inzien hoe ik me hoorde te gedragen in de bergen en wat ik nog beter kon doen. Onze persoonlijkheden zijn zo verschillend maar blijken toch een goede match. Na het beklimmen van de K2, vroeg Simone me naar Manaslu te gaan in de winter. En daar gingen we, alleen wij twee. Eerst wilde ik liever nog een ander teamlid aan boord maar uiteindelijk was het goed voor onze relatie als klimpartners om met z'n tweeën te gaan. Door hevige sneeuwval raakten we namelijk niet veel hoger dan het base camp en hadden veel tijd om te praten. Simone was voor mij altijd de grote ster met daartegenover Tamara de beginner. Aan het einde van deze expeditie had ik echter het gevoel persoonlijk op hetzelfde niveau te zitten. We bleven een team en hebben nu zelfs geen woorden nodig om elkaar te begrijpen. Ik heb lang gezocht naar een geschikte klimpartner en ben heel dankbaar dat Simone deze rol nu inneemt. Daarnaast denk ik dat een man en vrouw een goeie fit zijn."

KBF: Aangezien je zelf graag je projecten en expedities kiest, vroeg ik me af hoe het team achter jou eruit ziet? Hoe wordt een expeditie voorbereid?

Tamara: "De expeditie zelf wordt deels door ons voorbereid. Verder helpen agentschappen in het land van bestemming ons met permits, transport, enzovoort. Thuis hebben Simone en ik Marianna, die alles achter de schermen coördineert voor ons. Karl Gaber, een Oostenrijker, behoort ook tot ons team en houdt ons up-to-date in verband met de weerscondities. Het team werkt goed samen al merken we dat bureaucratie soms stokken in de wielen kan stoppen. De juiste permits verkrijgen kan lang duren en je kan niet overal zoals in de Alpen kiezen welke berg je wil beklimmen. Onze K2 expeditie is hier een goed voorbeeld van. Bij zo'n beklimming gaat er een officier mee met je groep voor de veiligheid en om te controleren of je over de juiste documenten beschikt. Om een voor ons onbekende reden mochten we niet aan onze beklimming beginnen en wachtten we dagenlang op nieuws. Ik belde Simone, lichtte hem in over onze situatie en zo werd het een en ander in gang gezet en konden we uiteindelijk op pad. Deze onwetendheid en andere, tragere communicatie is iets wat je moet leren te accepteren als je op buitengewone locaties op expeditie gaat."

KBF: Ben je bang om ernstig geblesseerd te raken?

Tamara: (Lacht) "Eigenlijk heb ik constant blessures. Al sinds mijn zestiende, zit ik met knieproblemen. De kunst is om op het moment van je blessure, te switchen naar een andere sport die je graag beoefent. Momenteel heb ik mijn vinger bezeert met klimmen, dus loop ik veel en zo is er gelukkig altijd een uitweg."

KBF: Voor de zeldzame keren dat je niet in de bergen te vinden bent, waar vinden we je dan wel?

Tamara: "In de keuken aan het koken. Verder houd ik me ook graag creatief bezig. Aan het einde van de dag kan je hiervan het resultaat zien en in je handen houden. Dit geeft veel voldoening. Zeker tegenover een laptop die je dichtklapt, wegzet en geen tastbaar zicht geeft van wat je die dag gedaan hebt." (Lacht) ▲

